

Για να ψτιάζουμε λίγο την φωνή
Λίγο ακόμα
Εκεί κομπλέ είναι

Σας αγαπάμε και δεν μας νοιάζει
Αν και εσείς θα μας μισήσετε
Φτάνει μονάχα
Που εμείς σας αγαπάμε
Σας αγαπάμε και δεν μας νοιάζει
Αν κλειδώνετε τις πόρτες σας
Φτάνει μονάχα που εμείς σας αγαπάμε

BCC
Μια κρίση άγχους, κρίση πανικού
Κρίση προσωπικότητας (Woo)
Διπροσωπία όντα κρυμμένα παντού
Στην σκιά της πραγματικότητας
Μάθαμε να συγχωρούμε
Δεν επαναλαμβανόμαστε (Ποτέ)
Μάθαμε να συγχωρούμε
Αλλά δεν ξεχνάμε όλα τα θυμόμαστε
Κάνε το πάθημα μάθημα
Στο λέω σαν τρίτος (Στο λέω σαν τρίτος)
Γελάει καλύτερα αυτός
Που γελάει στο τέλος amigos (amigos)
Σε πλαίσια αντικοινωνικότητας
Ο κόσμος με χρήση ταυτότητας
Κατέβασε το βλέμμα σου
Τι με κοιτάς (Τι με κοιτάς)
Δεν πρόκειται να παίξω
Για ποιον με περνάς
Τώρα από τα χείλη μου κρέμονται
Ήρθα να ζήσω στιγμές που ονειρεύομαι (Immune)
Ο καθένας θα πάρει τον δρόμο του
Σαν δυο γραμμές που δεν τέμνονται
Ρεμπέτες, άντρες σαν αγρίμια
Μπουζούκια μέσ' τα καλντερίμια (Αιντα)
Από τον χρυσό αιώνα του Περικλή
Μέχρι την Αθήνα του '60
Τώρα η αποδοχή θα κριθεί
Από τα like στα social media
Η κοινωνία μας είναι φτωχή
Σκοτώνει σαν σύγχρονη Μήδεια

Κάθε εικόνα, κάθε στιγμή
Θέλω να ξετυλίξω
Κάθε στίχο, κάθε γραμμή
Μπορώ να αποδείξω
Κάθε τέλος και μια αρχή
Βασίσου πάνω μου
Θα σε στηρίξω
Τώρα προχωράμε μαζί
Μην κοιτάξεις καν πίσω

Αλλα λόγια μας ζυπνούν
Και άλλα μας κάνουν να κλαίμε
Είτε μας μισούν είτε μας αγαπούν

Εμείς την αλήθεια θα λέμε (Μουά)
Άλλες μέρες σαν τον μονομάχο
Και άλλες μοναχός σαν καρικατούρα (Έλα τώρα)
Μια ζεις την ανάνταση του Ιησού
Και μια την αποπομπή του Ιούδα (Φου)
Πάρε την τύχη στα χέρια σου
Να περιμένεις καλό δεν συμφέρει (Δεν συμφέρει)
Η κοινωνία μια σου κάνει τον κλόουν
Και μια τον κλόουν με το μαχαίρι
Ψεύτικα αισθήματα
Ψεύτικα λούσα
Γαμώ το σπίτι μου (Γαμώ το σπίτι μου)
Πόσα role fashion models
Μαζεύτηκαν γύρω μου (Χα-χα-χα-χα)
Οι φίλοι μου ανήκουν στην δική μου (Τι;)
Η έδρα τους είναι το σπίτι μου (Τι-τι)
Μοιράζομαι το χαρτζιλίκι μου (Αha)
Τους δίνω λιγάκι από την φρίκη μου (Αha)
Βάζουμε το φως στις κρύπτες τους
Είμαστε οι επισκέπτες τις νύχτες τους (Σσσ)
Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του (Εκεί)
Και οι ψασίστες στις τρύπες τους

Κάθε εικόνα, κάθε στιγμή
Θέλω να ξετυλίζω
Κάθε στίχο, κάθε γραμμή
Μπορώ να αποδείξω
Κάθε τέλος και μια αρχή
Βασίσου πάνω μου
Θα σε στηρίξω
Τώρα προχωράμε μαζί
Μην κοιτάξεις καν πίσω

Υπερασπίσου το παιδί
Γιατί αν γλυτώσει το παιδί
Υπάρχει ελπίδα